

maal, den ærede Ordfører saaledes retter, forekommer mig at gælde et konstitutionelt Magtspørgsmaal. Hvilke Midler Folketinget har? Er det ærede Medlem da ubekendt med, at vi i en Menneskealder har ført her i Landet en Kamp mellem Folketinget og Landstinget, en Kamp, som endte med Folketingets Sejr? Tror det ærede Medlem, at der, naar den nye Grundlov kommer, atter vil blive en saadan Kamp mellem Folketing og Landsting? Det er jo muligt; men hvis den Kamp kommer, har jeg den Tro, at Folketinget vil have Midler, det vil sige Magt, til at tvinge Landstinget.

Ordføreren (J. Pedersen): Den højt-ærede Finansminister sagde før, at det var ikke værd at tale om den nye Grundlov og den nye Rigsdag. Det skal jeg indrømme, at det er ikke værd at tale meget om den, navnlig ikke for mit Vedkommende, som rimeligvis ikke faar Sæde i den. Men det, at Folketinget har gennem en langvarig Kamp tilkæmpet sig den Stilling, det har opnaaet, betyder ikke, at Landstinget skal underkaste sig Folketinget paa det finansielle Omraade, saaledes at naar Folketinget har vedtaget en Bevilling, har Landstinget ogsaa at vedtage den. Naar den højtærede Finansminister mente, at Folketinget vilde have Magtmidler til at tvinge Landstinget, maa jeg gøre opmærksom paa, at efter den nye Grundlov bliver Landstingets Stilling navnlig overfor Finansloven meget stærkere end nu. Landstinget kan nemlig ikke opløses paa den Sag, og en Finanslov skal man have. Og naar Landstinget siger Nej, maa man tage den, som man kan faa den.

Konseilspræsidenten (Zahle): Hvor stærk Landstingets Stilling vil blive, naar den nye Forfatning er traadt i Kraft, kommer vi efter de Toner, som nu lyder fra den ærede Ordfører (J. Pedersen), og efter de smaa Slag, han gjorde i Bordet med Blyanten, sikkert til at tale meget alvorligt og meget gentagende om, naar den nye Forfatning er traadt i Kraft. Det er mit Haab, at den Opfattelse, som den ærede Ordfører til min store Overraskelse nu gjorde gældende, ikke vil blive sejrrig. Det vil vi sikkert komme til at kæmpe om. Men noget, hvorpaa den ærede Ordfører kan støtte den Opfattelse, at Landstinget bliver stærkere efter den nye Forfatning, end det var under den gamle, har den ærede Ordfører ikke fundet og kan ikke finde i den Forfatning, som nu er vedtaget.

Ordføreren (J. Pedersen): Dersom den højtærede Konseilspræsident mener, at Folketinget kan blive sejrende paa den Maade, at det overfor Landstinget — og det var det, jeg sagde — skal blive i Stand til at tvinge Landstinget til at vedtage en fri Bevilling, som Folketinget har vedtaget og Landstinget modsætter sig, tror jeg, at den højtærede Minister vil komme til at erfare, at dette lader sig ikke gøre. Naar han spørger mig, hvori jeg mener, den forøgede Magt ligger, som Landstinget har faaet ved den nye Grundlov, saaligger den deri, at Landstinget staar meget stærkt paa Finansloven. Landstinget kan overfor almindelige Love under visse Forhold opløses, naar en vis Tid er gaaet, men ikke overfor Finansloven. Finansloven skal igennem, og den skal igennem i det Aar. Derfor staar Landstinget stærkere overfor Finansloven end nu. Jeg vil erkende, at saa længe Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed eller Ikke-Opløselighed henstod, og man derfor ikke mente at kunne opløse Landstinget, stod det ganske stærkt, men efter at dette Spørgsmaal er gaaet ud af Verden ved den højtærede Ministers Imødekommen og Indrømmelser, staar Landstinget stærkere, end det vilde have staaet, hvis det havde kunnet opløses paa Finansloven ligesom paa andre Love.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg tror, at det ærede Medlems (J. Pedersen) konstitutionelle Betragtninger er fejlagtige. For det første havde man jo ikke Magtmiddel efter den tidligere bestaaende Forfatning, undtagen rent formelt, til Opløsning af Landstinget, en Kampopløsning har aldrig nogen Sinde fundet Sted under Forfatningen af 1866. For det andet tror jeg, at det ærede Medlem regner fejl, naar han mener, at det skulde være en Styrkelse af Landstinget i konstitutionel Henseende, at det ikke kan opløses. Det Ting er ganske sikkert det stærkeste, gennem hvilket Regeringen maa appellere til Vælgerne og hente Bud fra Vælgerne. Det, at det er Folketinget, som bliver opløst, og at det er gennem Folketingsvalgene, at Vælgerne udtrykker deres Villie, naar der er en konstitutionel Kamp, vil sikre og befæste Folketingets overvejende Indflydelse i Forfatningen.

Ordføreren (J. Pedersen): Det kan være meget rigtigt, at Folketinget derved kan føle sig styrket, og denne Styrkelse kan give sig Udslag i, at det faar det